Beoordeling van de werk(on-)bekwaamheid bij oudere werknemers door de huisarts.

Haio: NASSEN Julie , KUL
Promotor: BUNTINX Frank
Praktijkopleider: SCHRAEPEN Gilbert , THOOLEN Milly

Context: De Vlaamse Regering probeert de werkelijke uittredeleeftijd voor werknemers te verhogen om de toenemende vergrijzing het hoofd te kunnen bieden. De vraag stelt zich echter of er redelijkerwijs nog wel veel winst in werkbekwaamheid te behalen valt in de groep van momenteel niet werkende personen tussen 55 en 65 jaar.

Onderzoeksvraag: 1. Wat is de beoordeelde langdurige medische arbeidsongeschiktheid in de onderzoekspopulatie en is er een verband met geslacht, werktype en chronische ziekten? 2. In welke mate komt de beoordeling van langdurige arbeidsongeschiktheid door de huisarts en door medisch adviseurs van ziekenfondsen overeen?

Methode: 1. Literatuurstudie naar arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen door huisartsen en medisch adviseurs van ziekenfondsen via PubMed en relevante externe bronnen. 2. Cross-sectioneel onderzoek op een gestratificeerde toevalssteekproef (n=200) van mannen en vrouwen tussen 55 en 65 jaar oud ingeschreven in ??n van de drie groepspraktijken van Geneeskunde voor het Volk samenwerkend met het Intego-netwerk (Genk, Deurne en Hoboken). Onafhankelijke beoordeling van de medische werkonbekwaamheid gebeurde door de eigen huisarts en door twee medisch adviseurs van ziekenfondsen op basis van routinegewijs geregistreerde en geanonimiseerde patiëntengegevens in het elektronisch medisch dossier van de huisarts.

Resultaten: De drie beoordelaars scoorden elk minstens een derde van patiënten als langdurig arbeidsongeschiktheid. Een blue collar worker had gemiddeld drie keer meer kans dan een white collar worker om volledig arbeidsongeschikt beoordeeld te worden, het verschil was voor alle beoordelaars meer uitgesproken bij mannen dan bij vrouwen. Er was een belangrijke invloed van aard en aantal co-morbiditeiten op de kans op volledige arbeidsongeschiktheid. Er was geen goede overeenkomst tussen de werkonbekwaamheidsbeoordelingen door de verschillende artsen (hoogste kappa-waarde = 0,38 (95% BI 0,24-0,52)).

Conclusie: In de leeftijdsgroep 55-65 jaar komt ??n op drie niet in aanmerking voor een eventuele loopbaanverlenging omwille van langdurige medische arbeidsongeschiktheid. De werkbekwaamheid van oudere werknemers dient individueel bekeken te worden met aandacht voor patiëntenkenmerken zoals geslacht, werktype en chronische ziekten. De belangrijke interdoktervariatie in werkonbekwaamheidsbeoordelingen illustreert de noodzaak aan evidence based medicine-richtlijnen.